

Historien da Sandefjords Sangforening ble stiftet

Malermester Johan Oluf Zimmerlund var født i Larvik 20. juni 1826.

Han arbeidet som malersvenn i Larvik, før han våren 1851 dro til Christiania for å ta sitt mesterbrev.

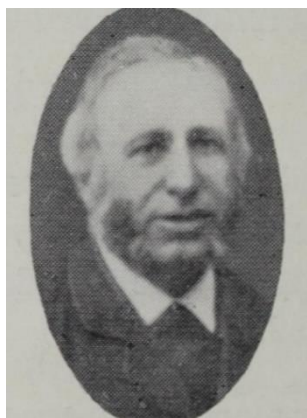

Han ble da kjent med at det i Asker skulle finne sted en sangerfest 1. juni 1851. Det deltok 173 sangere fra fem sangforeninger fra Christiania og Drammen. Sanginstruktør Johan D. Behrens var dirigent for korene fra Christiania. Behrens var en foregangsmann for norsk mannskorsang og skolesangundervisning i Norge. Han ble kalt "Sangerfestenes Fader".

Sammen med en venn fikk Zimmerlund låne en pram og rodde ut mot Askerlandet. De la årene inn og lyttet andektig til sangen. Zimmerlund ble så betatt av den flerstemmige vakre mannssangen, at han bare ønsket han selv engang kunne være med på noe så guddommelig vakkert.

Samme høst nedsatte han seg som malermester i Sandefjord.

Zimmerlund var fiolinist, og var senere med i Musikus Larsens 6 manns danseorkester.

Johan Chr. Jørgensen

Johan P. Widnes

Hendrik A. Hansen

Høsten 1852 hadde malermester Zimmerlund tatt initiativ og fått sammen en kvartett som besto av skomakermester Johan Chr. Jørgensen, bakermester Johan P. Widnes, sadelmakermester Hendrik August Hansen (dansk) og han selv.

De henvendte seg til kjøpmann og bolagsbestyrer Johan Anton Johnsen i Storgaten 3, og ba han innøve noen sanger. Johnsen var fiolinist, og han ble kjent for «han som

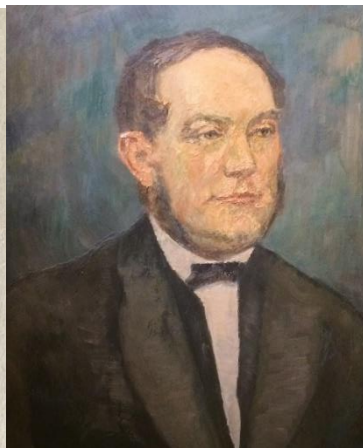
sang så pent i kjærka». Johnsen grep tanken med glede, men turde dog ikke fra først av innlate seg på å opptre som dirigent.

Man henvendte seg derfor til musikk lærer Johansen i Larvik, og det lyktes å få han til å reise til Sandefjord en gang i uken for å dirigere og «finpusse» de innøvede sanger. I de fine lyse sommerkveldene kunne man i Sandefjord høre flerstemmig sang av fire herrestemmer. Det var den private sangkvartetten som musiserte og hygget seg i kjøpmann Johnsens have i Storgaten (haven var på andre siden av gaten). Sangerne ble også anmodet om å la seg høre offentlig. Kvartetten dro da opp til Preståsen, eller andre steder omkring byen, og ga til beste det de hadde innøvd til sammen.

Det gikk ikke lenge før man fant arrangementet med musikk lærer altfor dyrt. Denne kvartetten hadde kort levetid, og ble oppløst samme høst.

Th. Testman

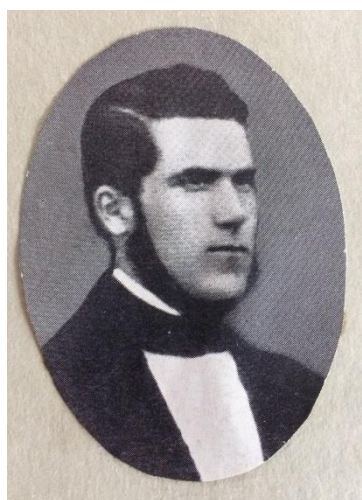
J. A. Johnsen

Storgaten 3 (sett fra nord)

I 1853 satt malermester Zimmerlund og urmaker og kjøpmann Thorvald Testman på det lille kontoret i Testmans butikk i Kirkegaten og pratet. Du Testman, sa Zimmerlund, burde vi ikke få i stand en sangforening her i byen? Du sier noe sa Testman, men er det stemmer nok her da? Ja det tror jeg sikkert, sa Zimmerlund, jeg tror sikkert at disse karene som var med i fjor vil være med igjen. Ja, la oss prøve, sa Testman. Men du som er forretningsmann må sammenkalle til møte, sa Zimmerlund. Det lovet Testman.

Det var slik det startet, og Zimmerlund gikk rundt i byen og samlet medlemmer til Sangforeningen.

Oluf Andersen

Rasmus Ohrem

Dette resulterte i at glassmester Oluf Andersen, kjøpmann Thorvald Testman og snekkermester Rasmus P. Ohrem sendte ut en innbydelse til stiftelse av en sangforening hos J. A. Johnsen i Storgaten 3. Testman ledet møtet. Johan Oluf Zimmerlund kan med god grunn betegnes som Sangforeningens far.

Sandefjords Sangforening ble stiftet av 11 mann torsdag 8. september 1853 i J. A. Johnsens hus i Storgaten 3.

Johnsen skrev forslaget til Sangforeningens lover, og ble Sangforeningens første instruktør/dirigent. Glassmester Andersen ble formann og Testman kasserer. Thorvald Testman tilbød sangerne bestestuen i sitt hjem i Kirkegaten til øvelseslokale. Han skulle sørge for oppvarming, og de hadde også tilgang til piano. Første øvelse var tirsdag 13. september 1853. Virksomheten den første vinter var meget livlig. Nye medlemmer kom til, og møtene ble holdt regelmessig to ganger i uken.

Første øvelseslokale huset til Th. Testman i Kirkegaten, hus nr. 2 (lite kryss).

Kirkegaten gikk fra Stentorvet/Hvids Plass og ned til nåværende gatekryss Jernbanealleen/Kongens gate (Bytunet).

I 1854 ble nytt øvelseslokale gården til John Chr. Jørgensen i Storgaten 7, sidebygningen (Stub Meieri), og i 1855 Folkeskolen, Torvet 3.

Det første årene gikk ganske bra, og allerede året etter dristet Sangforeningen til å innby Larviks Sangforening til et stevne i Sandefjord. Stevnet gikk av stabelen på Huanjordet.

Året etter var Sandefjordingene Larviks Sangforenings gjester i Bøkeskogen.

Sangforeningen 1864.

Fra venstre 1. rad:

Fr. Rosenkilde, J.A. Johnsen, I.M. Osmundsen, C. Lund –

J.O. Zimmerlund, H. A. Hansen, H. Andresen, J. Chr. Jørgensen, P. Andresen –

H. Hem, P. Stenslie, Chr. Jensen, N. Fredriksen, G. Andresen, C. Pettersen

17. mai 1860 opptrådte Sangforeningen for første gang på nasjonaldagen.

Et større sangerstevne ble i 1862 avholdt i Sandefjord hvor, Larviks og Tønsbergs sangforeninger ble innbudt. Sangforeningens første fane ble her innviet.

Ved Sandar prestegård ble sogneprest Landstad hyllet med taler og sang.
I 1864 ble Sangforeningen innbudt til Seksa i Harmonien i Tønsberg.

J. A. Johnsen flyttet til Breidablikk i Sandar i 1867.
Han fikk nå en lengre vei til byen, og det falt mer besværlig for han å møte opp til sangøvelsene. Han var instruktør/dirigent til ca 1869.
Fiolinisten Johan K. Horda Hauge vikarierte en tid for Johnsen.

Fra 1869 ble det en stille periode, før kjøpmann Carl Carlsen i 1873 tok initiativet, og organist Windingstad ble engasjert som instruktør og dirigent.

G. Bjørge 21.03.23